

Spotykamy się z Bogiem w kościele.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Zrozumienie potrzeby spotkania się z Bogiem w kościele.
- Kształtowanie właściwej postawy i zachowania się w kościele i jego otoczeniu.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Wiedza:

Dziecko:

- wymienia, co znajduje się w kościele,
- wie, gdzie jest jego kościół parafialny.

Umiejętności:

Dziecko:

- wyjaśnia, dlaczego rodzina chodzi do kościoła,
- potrafi określić, czym różni się jego dom od kościoła.

Kształtowane postawy

Dziecko:

- przyjmuje postawę szacunku wobec kościoła i jego otoczenia.

Metody i techniki: rozmowa kierowana, opowiadanie, modlitwa, praca z ilustracjami, prezentacja przedmiotów znajdujących się w kościele, praca z rymowanką.

Środki dydaktyczne: tekst opowiadania, ilustracje przedmiotów, które znajdują się w kościele.

I. POWITANIE

1. Chrześcijańskie przywitanie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

Dzieci odpowiadają: „Na wieki wieków. Amen”.

2. Wspólna modlitwa

Kochane przedszkolaki, pomódlcie się ze swoimi bliskimi do Anioła Stróża.

3. Wprowadzenie w temat

Dzisiaj porozmawiamy o różnych domach. Każde stworzenie gdzieś mieszka.

K. prosi, aby dzieci usiadły w kręgu, i zadaje pytania:

- Gdzie mieszkają ptaki?
- Jak nazywa się domek pszczoły?
- Gdzie mieszka lis?
- Które zwierzątko nosi swój domek ze sobą?

II. ZAPROSZENIE DO OKAZYWANIA SZACUNKU WOBEC DOMU BOŻEGO

1. Opowiadanie

Jest jeszcze jeden szczególny dom. Dom kogoś bardzo ważnego. Postuchajcie opowiadania o tym, co się wydarzyło w tym domu w pewną niedzielę.

Julka w każdą niedzielę chodzi z rodzicami na Mszę Świętą dla dzieci. Tak też było ostatnio. Dziewczynka jak zwykle zajęła miejsce wśród innych dzieci blisko ołtarza. Obok niej usiadł chłopiec, którego Julka nigdy wcześniej nie widziała na Mszy dla dzieci. W czasie gdy ksiądz mówił do dzieci o Jezusie, chłopiec wyjął z kieszeni telefon

i włączył grę. Dziewczynka była bardzo zaskoczona takim zachowaniem. Postanowiła, że po Mszy porozmawia z rodzicami. Rodzice Julki po wysłuchaniu jej byli bardzo zasmuceni. Wyjaśnili córce, że chłopiec źle się zachował:

– Kościół jest domem Boga i trzeba zachowywać się w nim grzecznie. Nie można bawić się żadnymi zabawkami ani jeść czy żuć gumy. W kościele nie wolno też rozmawiać z kolegami ani koleżankami, tylko trzeba słuchać tego, co mówi ksiądz. Nie wolno też się wiercić ani chodzić po kościele, bo to przeszkadza innym w modlitwie. Dzieci powinny też starać się zapamiętać i powtarzać słowa, które wypowiadają podczas Mszy dorośli. Jest to oznaką szacunku i miłości do Boga i innych ludzi.

Wieczorem mama zaproponowała Julce, aby pomodliła się za chłopca, który niewłaściwie zachowywał się w Kościele, żeby potrafił zmienić swoje zachowanie.

2. Rozmowa na temat opowiadania

- Kiedy Julka chodzi do kościoła?
- Co podczas Mszy robił chłopiec, który siedział obok Julki?
- Jak należy zachowywać się w kościele?

III. ODPOWIEDŹ – OKAZUJĘ SZACUNEK WOBEC DOMU BOGA

1. Pogadanka

W kościele mieszka Bóg, dlatego nie możemy przechodzić obok niego obojętnie. Przechodząc lub przejeżdżając obok kościoła, pozdrawiamy mieszkającego w nim Boga, czyniąc znak krzyża. Jest też zwyczaj, że chłopcy przed wejściem do kościoła zdejmują z głów czapki. Dom Boży i jego najbliższe otoczenie to miejsca święte, dlatego nie należy tam głośno rozmawiać ani biegać.

2. Prezentacja przedmiotów, które znajdują się w kościele:

- Kto z was widział te przedmioty w kościele?
- Jakie jeszcze inne przedmioty znajdują się w kościele?

Te przedmioty pomagają nam zbliżyć się do Boga. Należy traktować je z szacunkiem.

4. Praca z rymówką

Proponuję Wam krótką rymówkę do zapamiętania.

**Do kościoła dziś idziemy,
tam się z Bogiem spotkać chcemy.**